

US WWII FIGHTER 1:48 SCALE PLASTIC KIT

eduard

ProfiPACK

intro

There are few aircraft types that took part in combat during World War Two, that can be described with such one sided outcomes in terms of kill : loss ratio as the Hellcat. Representing the middle of the Grumman Cat lineage, the Hellcat was a unique type right from its beginnings. Success of its older brother, the Wildcat, which carried on its shoulders the bulk of the strain of the Pacific air war in 1942, prompted the US Navy to give Grumman free reign over the independent development of a new fighter. This type was to act as insurance in the event the concept of the F4U Corsair turned out unsuccessful. Grumman designers set forth with the design, with emphasis on ease of manufacture, performance and suitability for carrier ops. On the 30th of June, 1941, as Corsair production was initiating, the Navy signed an order for two prototype XF6F-1s, and a star was born. Original expectations centered around development of the proven F4F Wildcat, which was to be dominated by installation of more powerful engines. As such, this eventually evolved into a new fighter altogether. The US Navy also had accumulated combat experience, and was able to incorporate pilot suggestions into the design. The Hellcat was some 60% heavier than the Wildcat, was more heavily armed, had a more powerful engine, was more heavily armored, carried more fuel and was generally of a more robust construction. The first prototype took to the air on June 26th, 1942, and by January, 1943 equipped the first Navy unit, VF-9, on the deck of the Essex. The new type was called Hellcat. The name not only suggested the place to which her enemies would be sent, but was also a play on words. The term in the old west referred to barroom brawlers, and that was what the Navy wanted: a tough fighter with hard fists, that could absorb punishment and had stamina. The Hellcat line didn't result in the most elegant of fighters. It was, after all, over twice as heavy as its main adversary, the Japanese A6M Zero. But elegance certainly doesn't play a pivotal role in terms of the potential survival of the pilot. It was a fighter first and foremost in every sense of the word, designed around the requirements of the pilot to fulfill the combat mission for which it was designed and he was trained. The initial version, F6F-3, was supplanted by the dash five, which modified the canopy, cowl, bombracks and droptanks. The first combat engagement of the enemy occurred on September 1st, 1943, when an Emily was flamed by the half inch guns of two Hellcats. Their advantage over Japanese fighters was well demonstrated on February 16th, 1944, when, in the vicinity of Truk, over 100 fighters were claimed in the air and over 150 on the ground for the loss of four aircraft. Five days later, in the Marianas, a further 160 enemy aircraft were destroyed in the air and on the ground. Often one sided combat was documented in the battle for the Philippine Sea that culminated on June 19th, 1944 in the now legendary 'Great Marianas Turkey Shoot', where Hellcat pilots claimed some 350 enemy aircraft destroyed. A further turkey hunt took place between October 12th and 14th, 1944 over Formosa, seeing the destruction, at the hands of Hellcat pilots, of 300 enemy aircraft for the loss of 27. In October, 1944, the Japanese began to escalate night attacks, bringing on a requirement for night fighters to counter them. USAAF P-61s were too far off. Night fighting variants of the Hellcat were introduced in the form of the F6F-5N and F6F-3N, equipped with radar. This new role for the Hellcat first appeared at the end of fall, 1944 during the intensification of kamikaze attacks, that required the interception of unorthodox attacks by aircraft that avoided air to air combat. Other major combat was seen over the Japanese islands over the first half of 1945. Although the Hellcat was progressively replaced by its stablemate F4U Corsair, it served in the combat role up to the end of the war. Under the designation Hellcat F Mk I and II, several hundred served with the Royal Navy, notably in the Atlantic covering convoys, and also in the Far East. According to statistics, there were 12275 Hellcats of all versions made. For the loss of 270 of these, Hellcat pilots claimed 5156 kills. That accounts for over half of USN and USMC victories. The Hellcat also became the most successful carrier based fighter in the Pacific in under two years of ops. Lumbering, awkward at first glance, lacking in elegance, barroom brawler – wild, tough, a fearless hulk, able to clear a saloon before turning three times.....that was the Hellcat in the skies over the Pacific.

úvodem

Není mnoho letounů druhé světové války, o kterých by bylo možno hovořit tak jednoznačně, pokud jde o poměr vítězství a porážek, jako o Hellcatu. Prostřední z rodiny grummanových koček se od zaběhnutých způsobů života odlišoval již od počátku. Úspěchy staršího bratra, Wildcatu, který v roce 1942 nesl na svých bedrech převážnou tíhu letecké války v Pacifiku, vedlo US Navy k rozhodnutí dát Grummanu volné ruce k samostatnému vývoji nového stíhacího letounu. Ten měl v případě potřeby nahradit rodící se projekt F4U Corsair, pokud by se jeho koncepce neosvědčila. Konstrukteři Grummanu se pustili do vývoje letounu, který měl být nepřilíši náročný na výrobu, výkonný a snadno použitelný jako palubní stíhačka. 30. června 1941, v den kdy byla zadána sériová výroba Corsairů, podepsala Navy objednávku na dva prototypy XF6F-1. Hvězda pacifického nebe začala vycházet. Původní předpoklad uvažoval pouze o inovacích osvědčeného typu F4F Wildcat, ve kterých mělo dominovat zabudování silnějšího motoru. Avšak v konstrukčních kancelářích Grummanu brzy začal vznikat zcela nový letoun. US Navy již také měla dostatek bojových zkušeností, aby mohlo být výrazně přihlédnuto k požadavkům pilotů. Nový typ, o 60 % těžší než Wildcat, měl silnější výzbroj, motor, pancéřování, větší palivové nádrže a celkově robustnější konstrukci. První prototyp vzlétl 26. června 1942 a již 16. ledna 1943 byla letouny F6F vyzbrojena první bojová jednotka – VF-9, sídlící na palubě letadlové lodi Essex. Nový letoun dostal pojmenování „Hellcat“. Více než příznačné jméno neznámá jen kočku odnášející si do pekla své nepřátele; byla to hříčka se slovy na druhou – Hellcat ve slangu ostřílených hochů amerického západu znamená „hospodský rváč“. A takového Navy potřebovala – silný letoun s tvrdými pěstmi, který by leccos vydržel a ve rvačce tak snadno neztratil dech... Linie Hellcatu z něj vytvoří nejelegantnější letoun své doby. Vždyť byl více než dvakrát těžší, než jeho hlavní protivník – Mitsubishi A6M Zero. Ale o eleganci jistě v efektivnosti vzdušného boje a potenciálu pro přežití pilota až tak nejde. Hellcat byl především rváčem šitým na míru potřebám pilotů a specifice válčiště, pro které byl určen. První variantu F6F-3 brzy doplnila F6F-5 se změnami v překrytu kabiny, krytů motoru, závěsníky pum a přídavných nádrží. První vzdušný střet s nepřítelem přišel 1. září 1943, kdy se pod dávkami půlpalcových kulometů dvou Hellcatů k zemi zřítily Emily. Svou převahu nad japonskými stíhačkami ukázali piloti Hellcatů více než ukázkově 16. února 1944, kdy v oblasti Truku sestřelili více než 100 japonských letounů a dalších 150 zničili na zemi – a to při vlastní ztrátě čtyř strojů. Jen o pět dní později v oblasti Marianas Islands zničili pacifičtí rváči ve vzduchu i na zemi dalších více než 160 letounů protivníka. Velmi časté mohutné střety období bitvy o Filipínské moře vyvrcholily 19. června 1944 pověstným „lovem mariánských krocanů“, kdy piloti Hellcatů zničili více než 350 letounů protivníka. Další „lov na krocany“ se uskutečnil ve dnech 12. – 14. října 1944 nad oblastí Formosy – během tří dnů nárokovali piloti Hellcatů přes 300 vzdušných vítězství při ztrátě 27 vlastních strojů. Když v říjnu 1944 Japonci začali zvyšovat své noční útoky, přišla potřeba nasazení nočních stíhačů. Letouny P-61 od USAAF, které by mohly pomoci, byly příliš vzdálené. Proto byly urychleně nasazeny noční stíhací varianty Hellcatu, označované jako F6F-5N a F6F-3N se zabudovaným radarem. Nová role pro Hellcaty přišla koncem podzimu 1944 při zvýšeném nasazení kamikaze, kdy museli jejich piloti zastavovat neobvykle útočící protivníky, kteří se zcela vyhýbali střetům ve stíhacích soubojích. K dalším velkým bojům, tentokrát již v oblasti japonských ostrovů, docházelo po celou první polovinu roku 1945. Ačkoliv byl Hellcat koncem války postupně nahrazován svým soupeřem F4U Corsair, v bojové službě vydržel až do konce války. Pod názvem Hellcat F Mk I. a II. sloužilo několik set těchto strojů také u Royal Navy, zejména v Atlantiku při ochraně konvojů a také na Dálném východě. Podle statistik bylo vyrobeno 12275 Hellcatů všech verzí. Při ztrátách 270 vlastních strojů dosáhli jejich piloti 5156 sestřelů. To je více než polovina všech vzdušných vítězství USN a USMC. Z Hellcatu se tak za necelé dva roky bojové služby stal nejúspěšnější palubní letoun Pacifiku. Mohutný, na první pohled neforemný, jakoby bez elegance, hospodský rváč - divoký, silný, nebojácný poez, který se třikrát otočil a byl schopný vybilít celý saloon. Takový byl Hellcat na pacifickém nebi.

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započítím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

lire soigneusement la fiche d'instructions avant d'assembler. Ne pas utiliser de colle ou de peinture à proximité d'une flamme nue, et aérer la pièce de temps en temps. Garder hors de portée des enfants en bas âge. Ne pas laisser les enfants mettre en bouche ou sucer les pièces, ou passer un sachet vinyl sur la tête.

Von dem Zusammensetzen die Bauanleitung gut durchlesen. Kleber und Farbe nicht nahe von offenem Feuer verwenden und das Fenster von Zeit zu Zeit Belüftung öffnen. Bausatz von kleinen Kindern fernhalten. Verhüten Sie, daß Kinder irgendwelche Bauteile in den Mund nehmen oder Plastiktüten über den Kopf ziehen.

組み立てる前に必ず説明書をお読み下さい。接着剤や塗料をご使用の際は、窓を開けて十分な換気をおこない、火のそばでは使用しないで下さい。小さな子供の手の届かない所に必ず保管してください。部品や破片を噛んだり、なめたり、飲んだりすると大変危険です。又、部品を取り出した後のビニール袋は、小さな子供が頭から被ったりすると窒息する恐れがありますので、破り捨ててください。

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOLY * INSTRUKTION SINNBILDEN * SYMBOLES * 記号の説明

OPTIONAL
VOLBA
FACULTATIF
NACH BELIEBEN
選択する

BEND
OHNOUT
PLIER SIL VOUS PLAIT
BITTE BIEGEN
折る

OPEN HOLE
VYVRTAT OTVOR
FAIRE UN TROU
OFFNEN
穴を開ける

SYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽ
MONTAGE SYMÉTRIQUE
SYMMETRISCHE AUFBAU
左右均等に組み立てる

NOTCH
ZÁŘEZ
L INCISION
DER EINSCHNITT
切る

REMOVE
ODŘÍZNOUT
RETIRER
ENTFERNEN
移す

APPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽÍT EDUARD MASK
NABARVIT

PARTS

DÍLY

TEILE

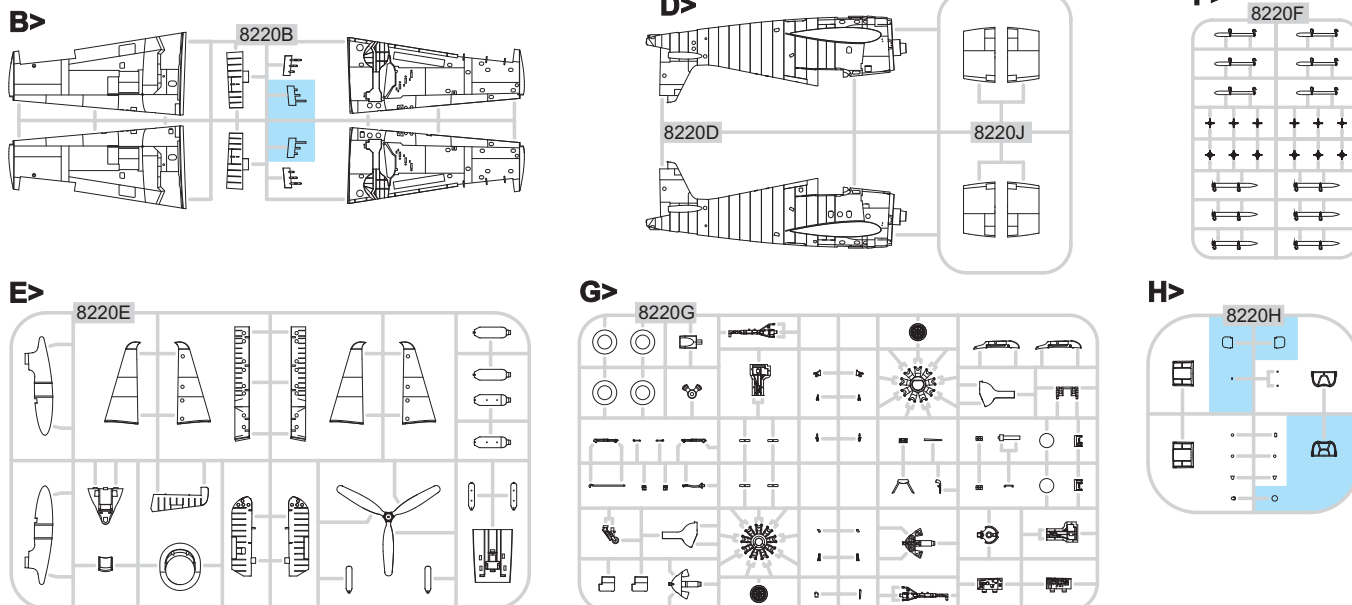

PIÈCES

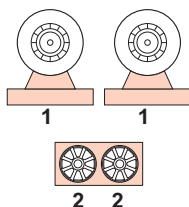
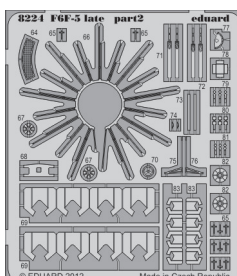
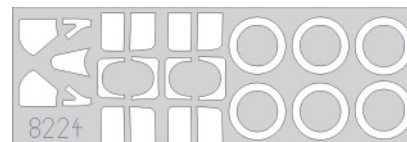

部品

PLASTIC PARTS

RP - RESIN PARTS

PE - PHOTO ETCHED
DETAIL PARTSeduard
MASK

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

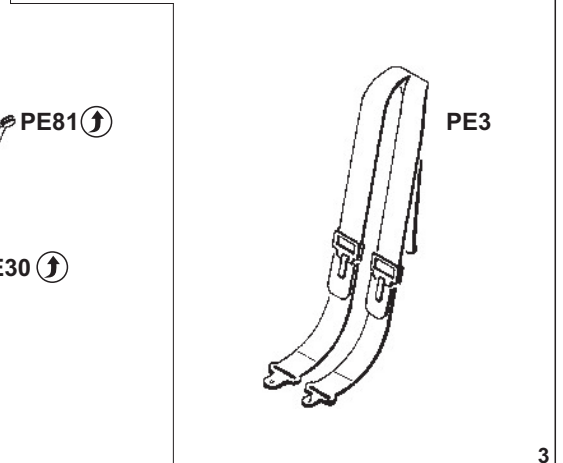
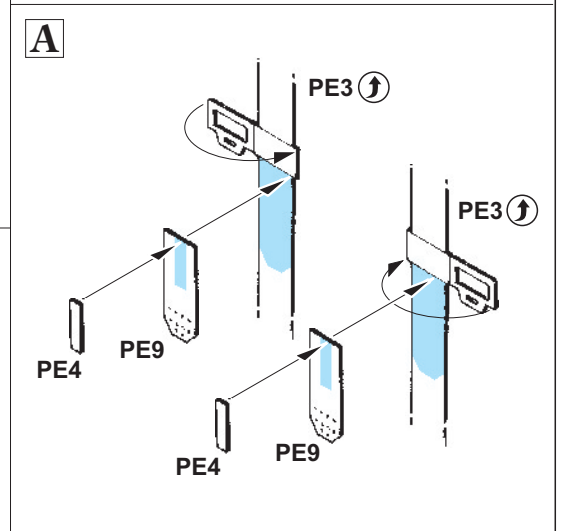
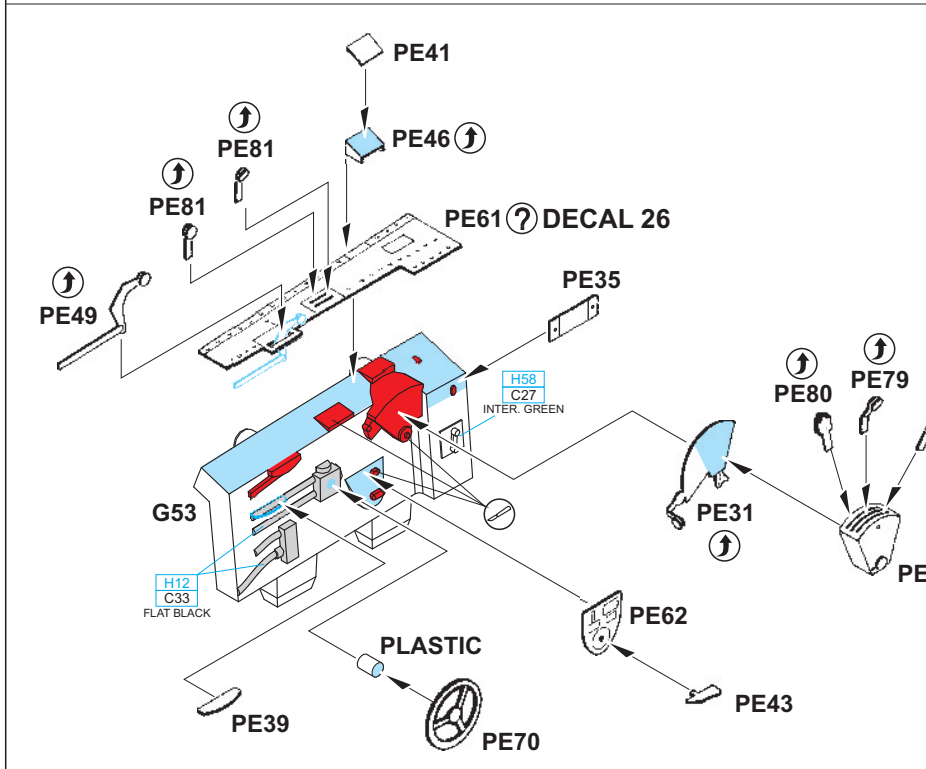
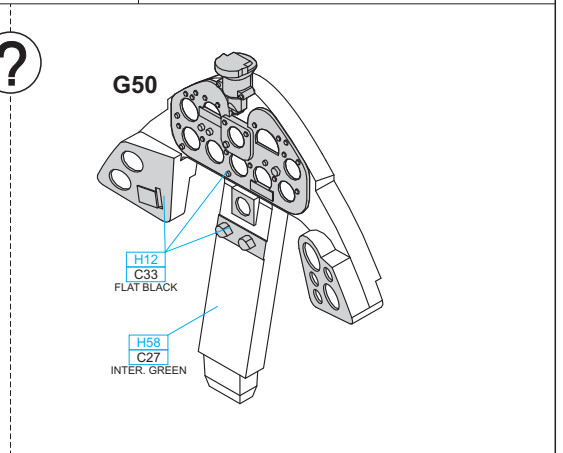
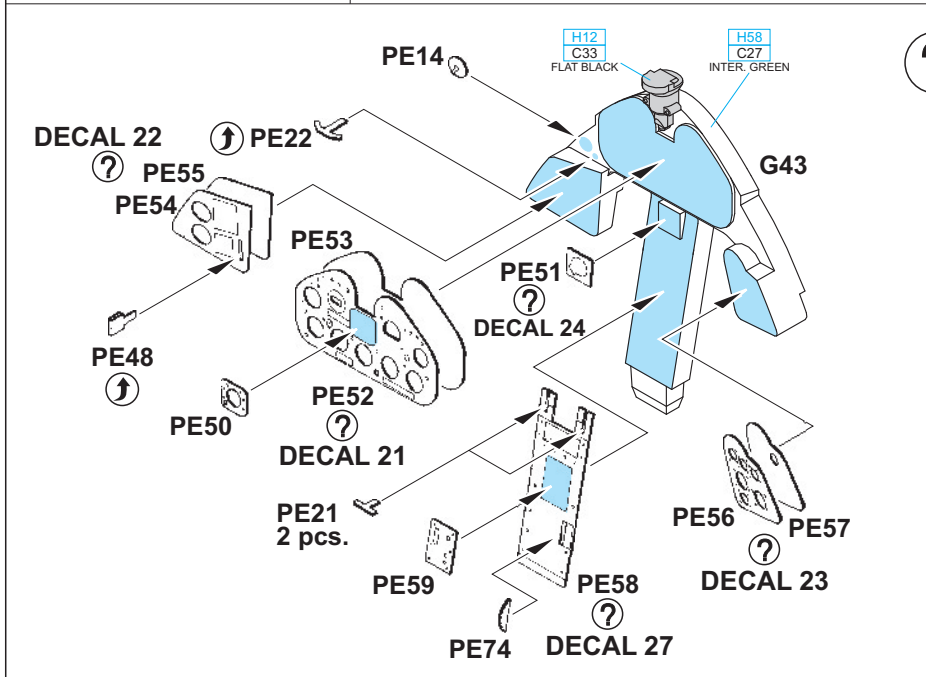
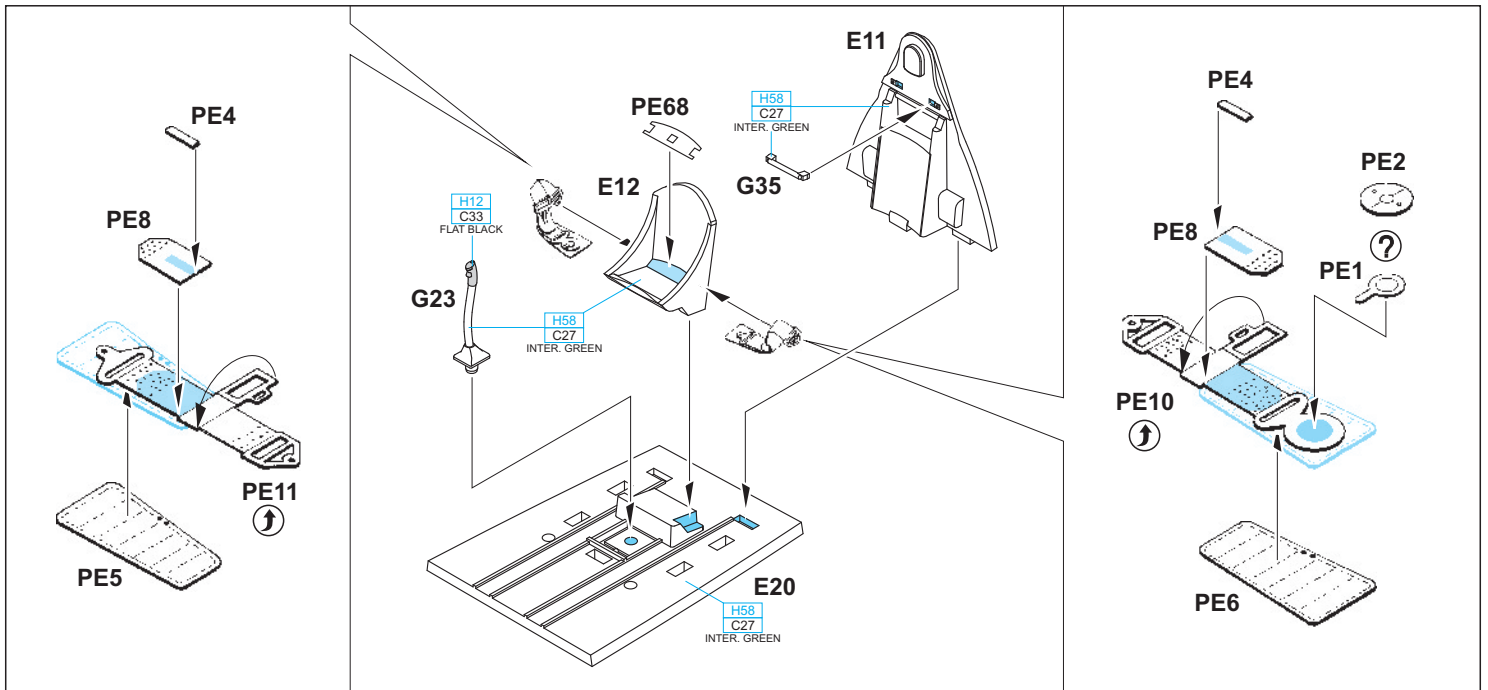
PEINTURE

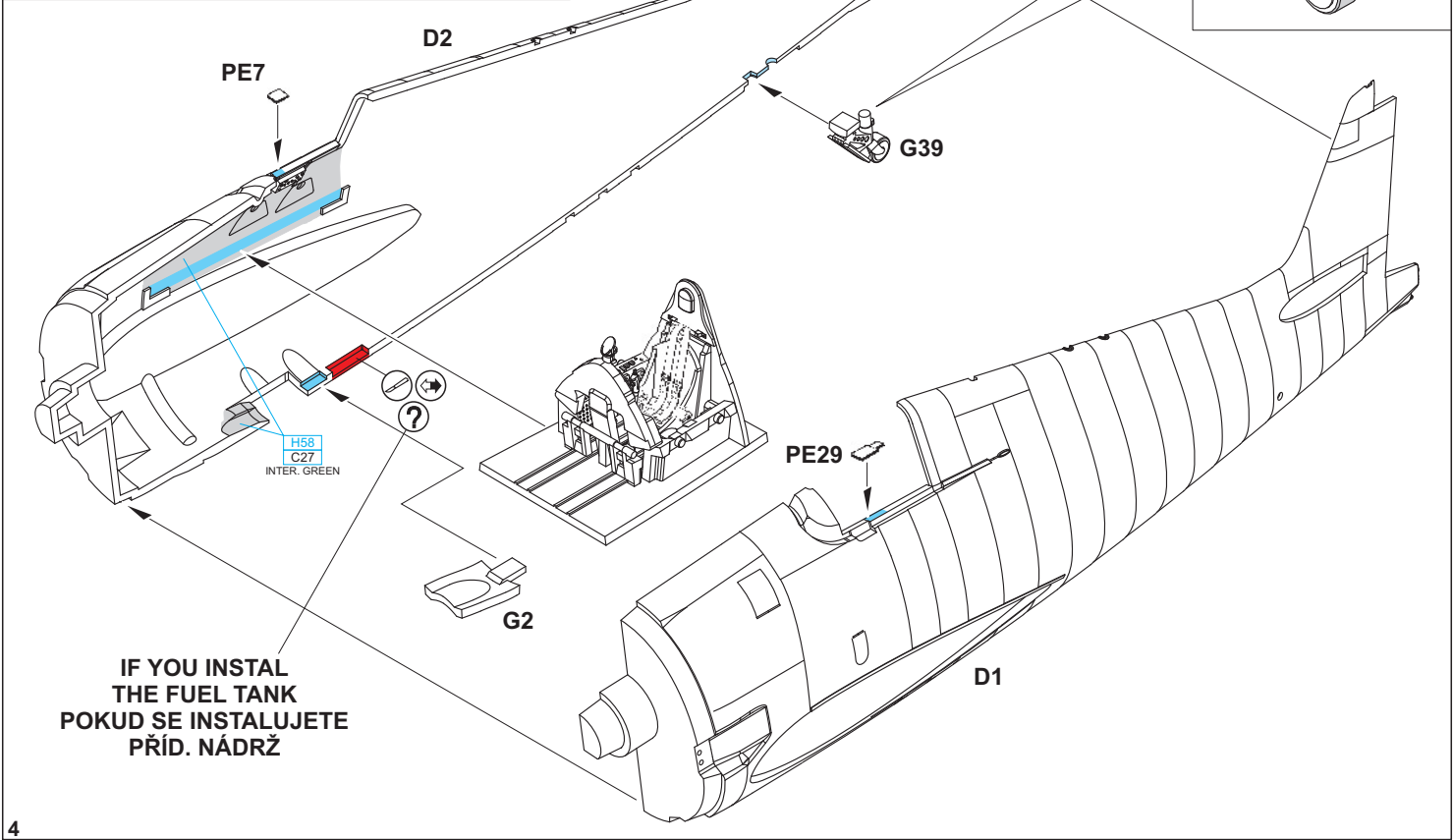
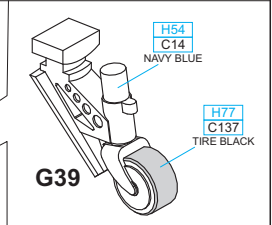
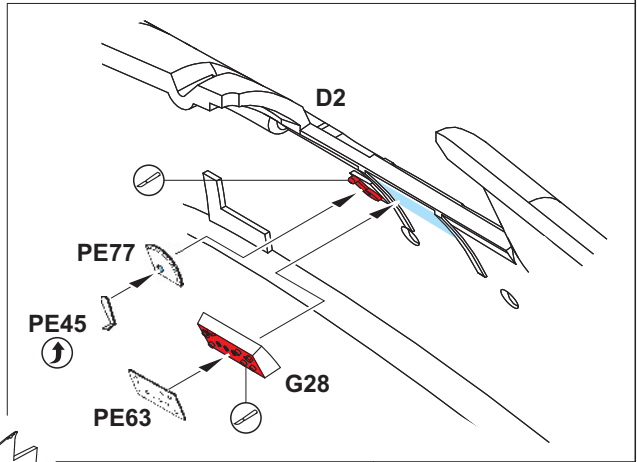
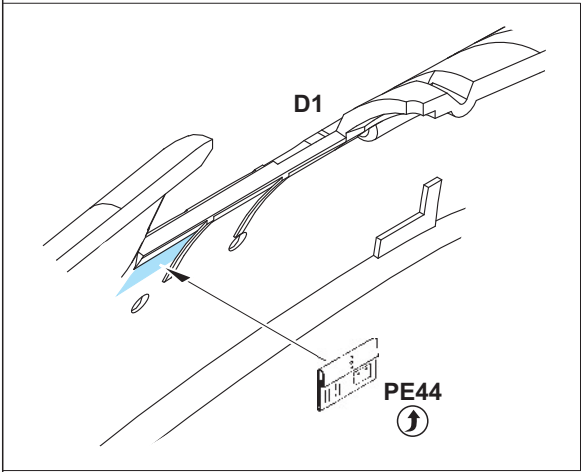
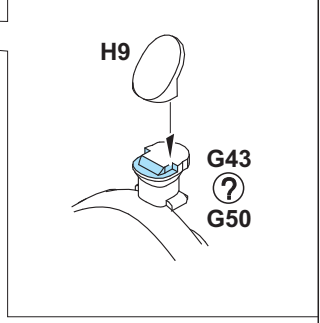
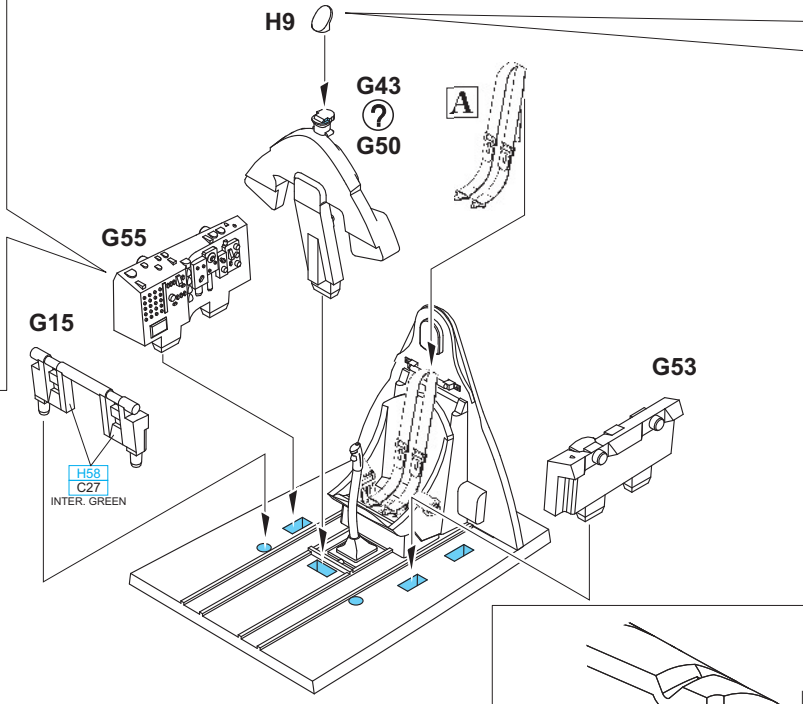
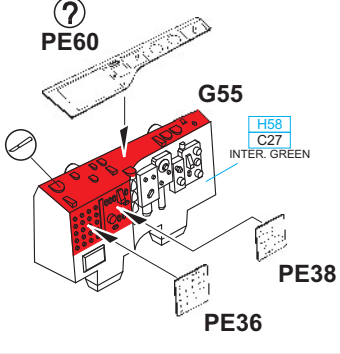
色

GSi Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H4	C4	YELLOW
H11	C62	FLAT WHITE
H12	C33	FLAT BLACK
H51	C11	LIGHT GRAY
H54	C14	NAVY BLUE
H58	C27	INTERMEDIATE GREEN
H77	C137	TIRE BLACK
H80	C54	KHAKI GREEN

AQUEOUS	Mr.COLOR	
H90	C47	CLEAR RED
H91	C48	CLEAR YELLOW
H94		CLEAR GREEN
H306	C306	GRAY
H316	C316	WHITE
H344		RUST
Mr.METAL COLOR		
	MC214	DARK IRON
	MC218	ALUMINIUM

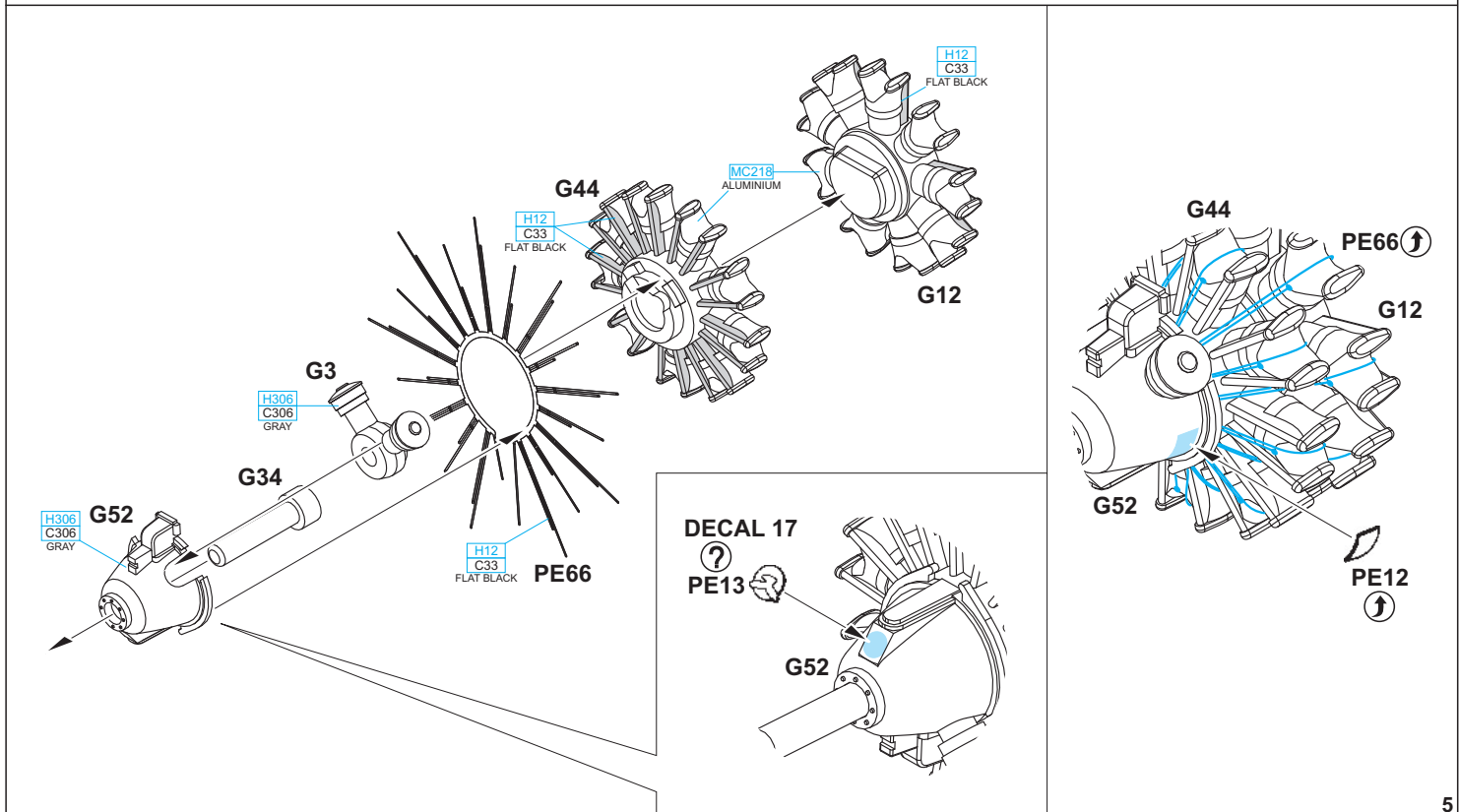
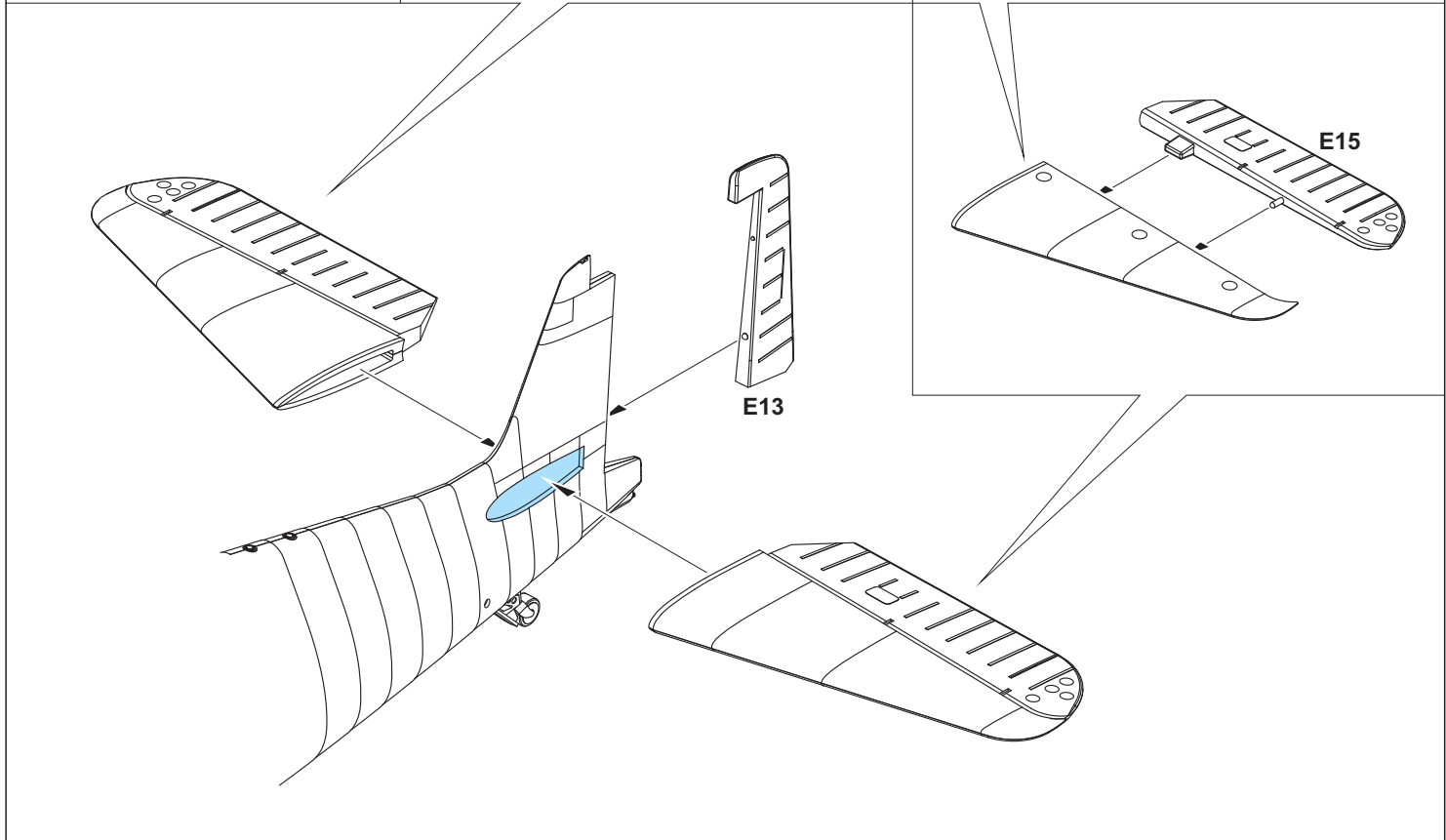
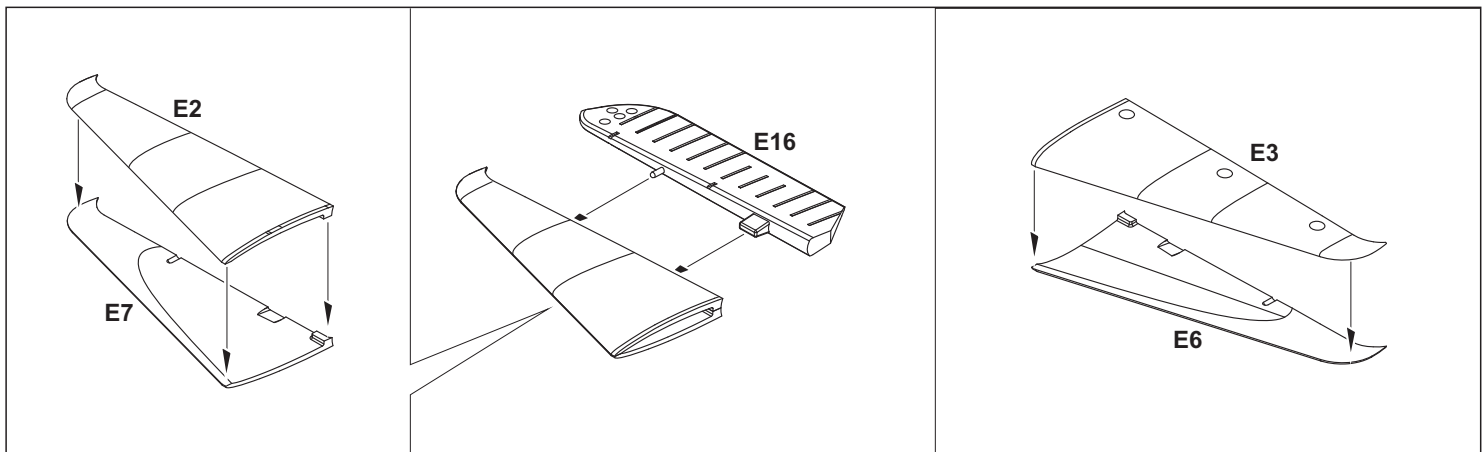

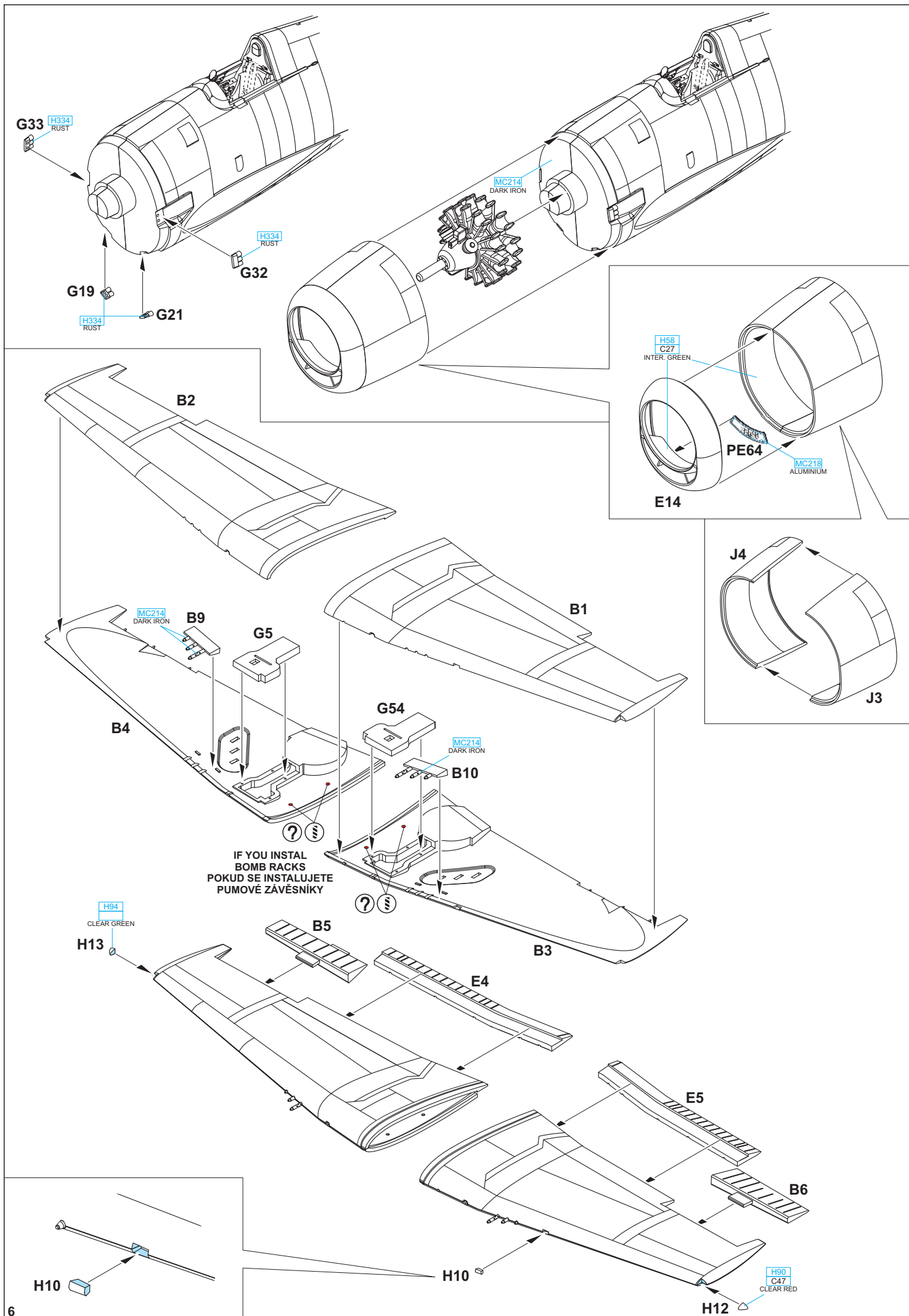
DECAL 28

IF YOU INSTAL
THE FUEL TANK
POKUD SE INSTALUJETE
PŘÍD. NÁDRŽ

G33 H334 RUST

H334 RUST

MC214 DARK IRON

G19 H334 RUST

G21 H334 RUST

G32 H334 RUST

H58 C27 INTER GREEN

J4

B2

E14

J3

B4

MC214 DARK IRON

B9

G5

B1

G54

MC214 DARK IRON

B10

IF YOU INSTALL BOMB RACKS POKUD SE INSTALUJETE PUMOVÉ ZÁVĚSNÍKY

?

?

H94 CLEAR GREEN

H13

B5

E4

B3

E5

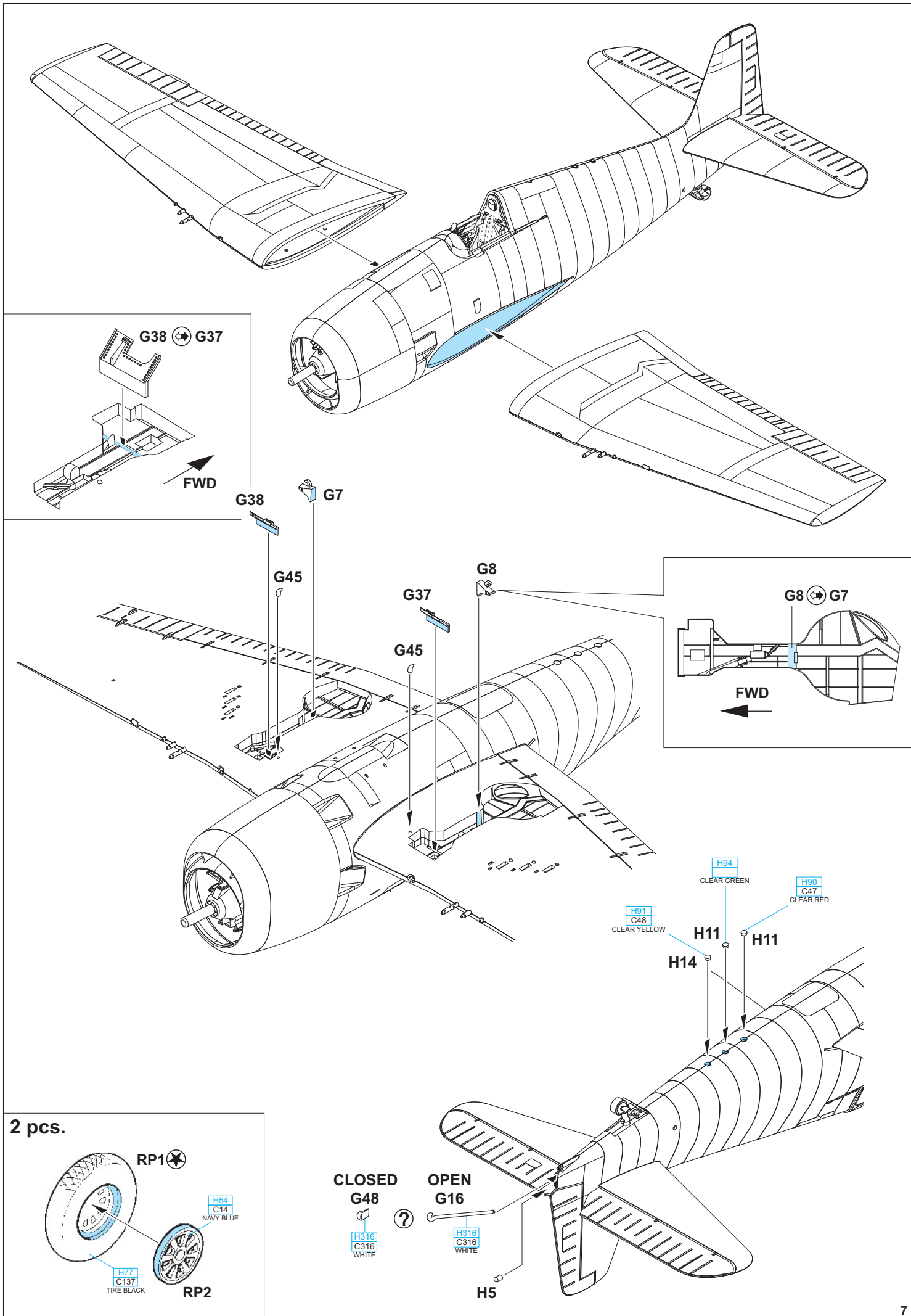
B6

H10

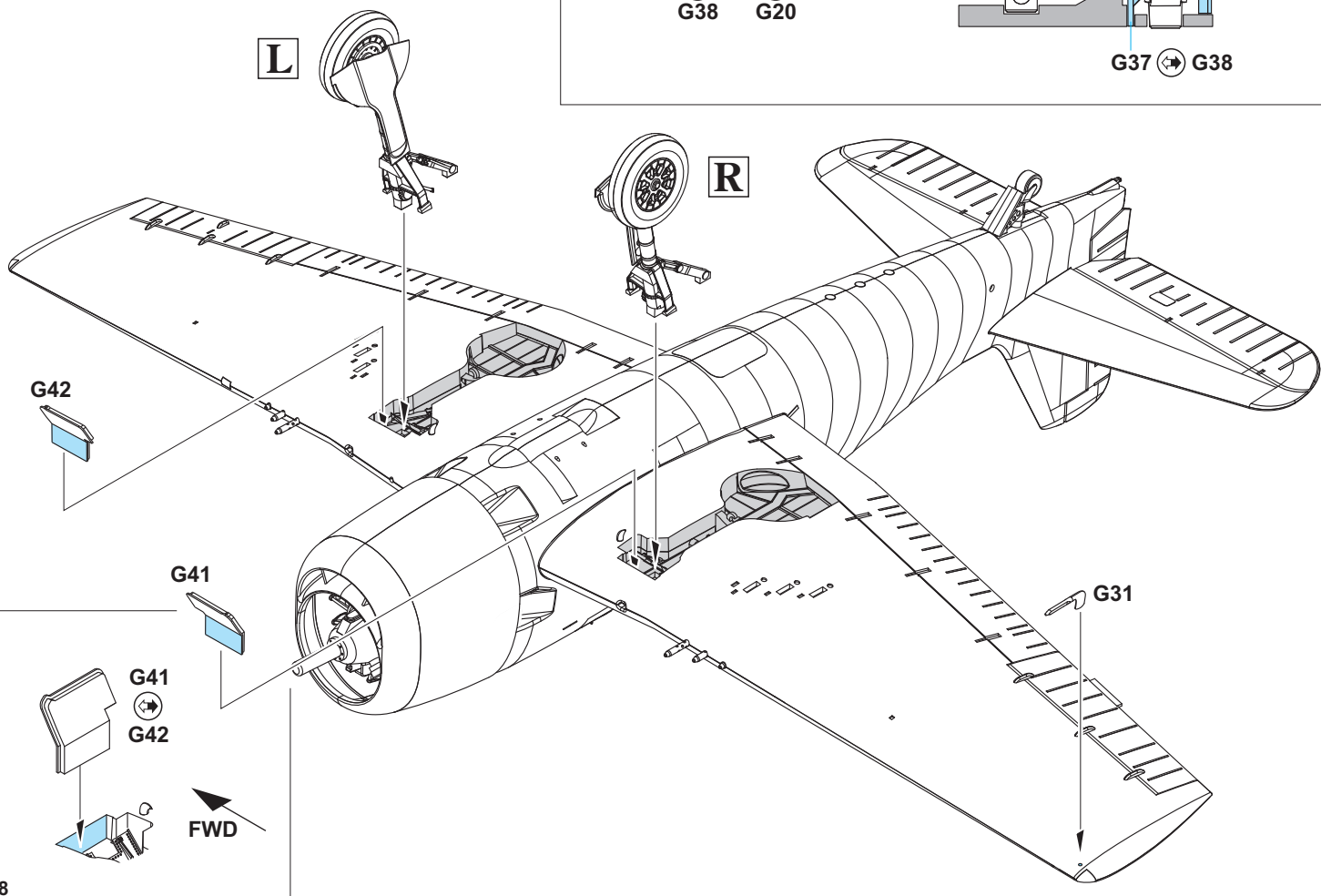
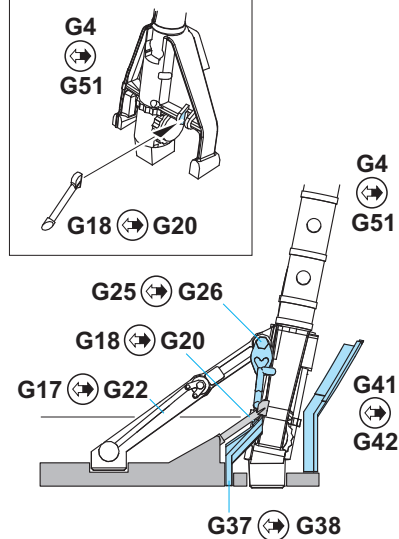
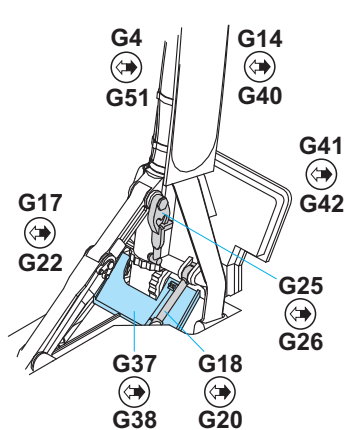
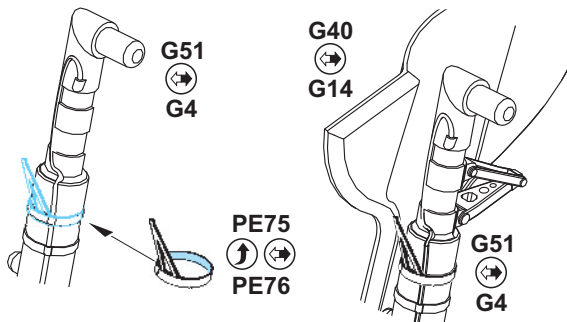
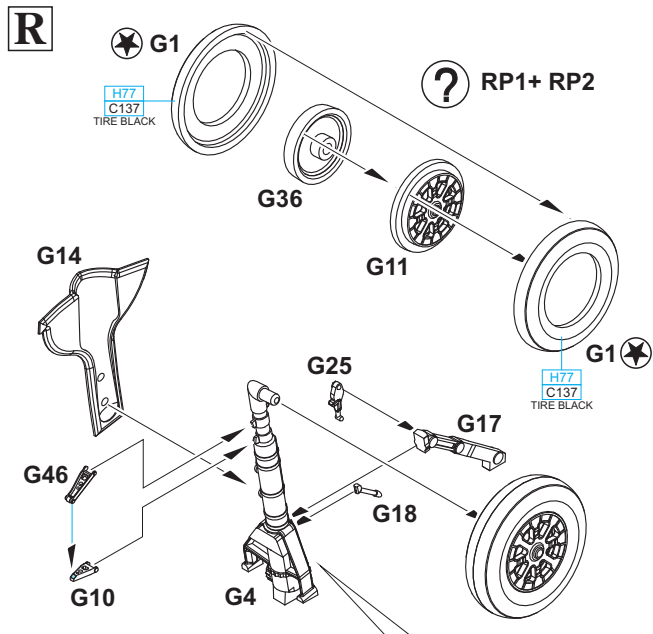
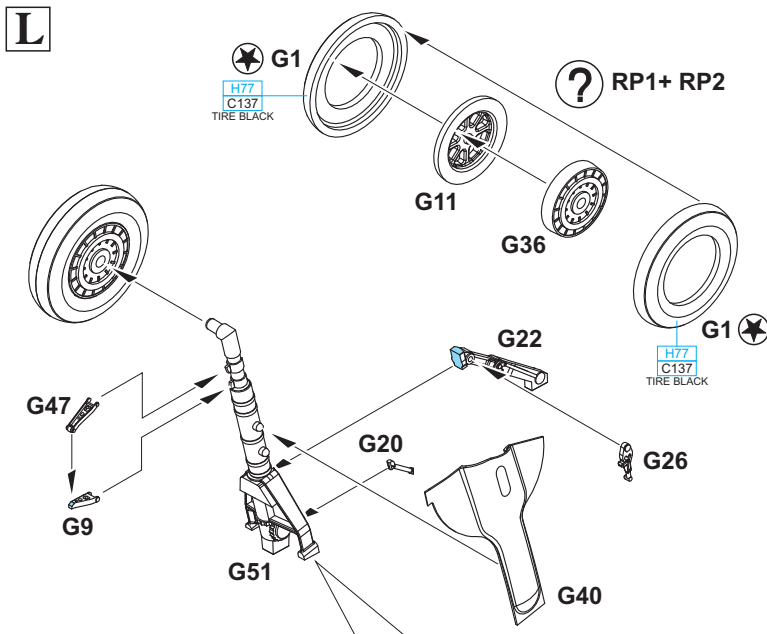
H10

H90 C47 CLEAR RED

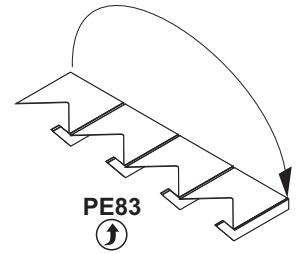
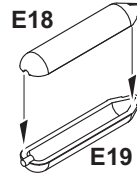
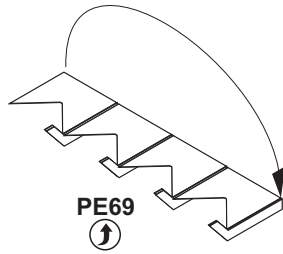
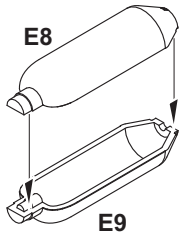
H12

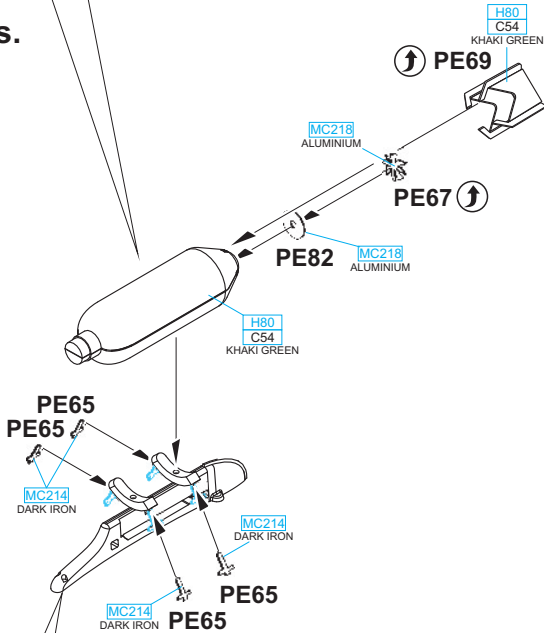
Undecarriage, wheel discs, wheel wells in lower surfaces color. Podvozkové šachty, nohy a středy kol v barvě spodních ploch.

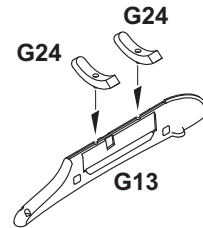
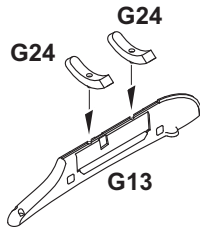
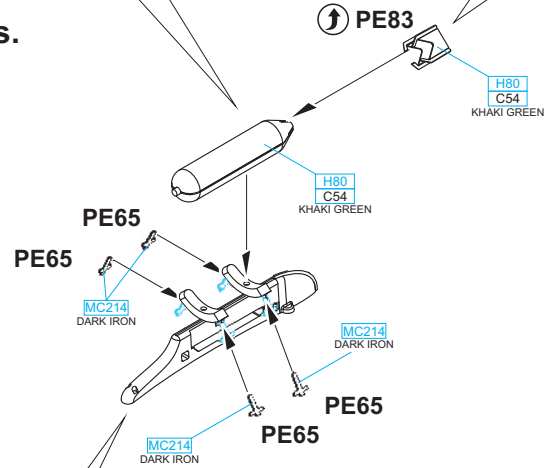

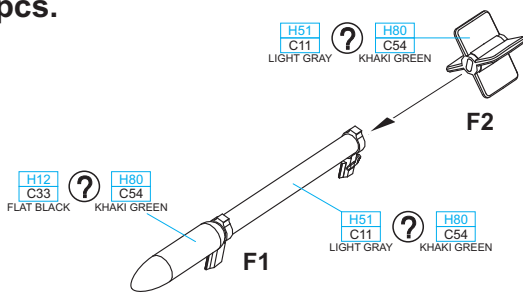
B
2 pcs.

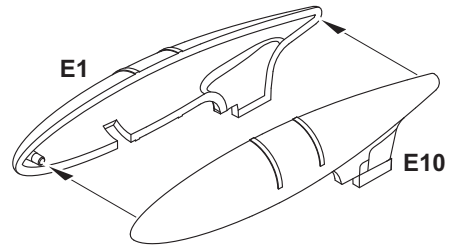
C
2 pcs.

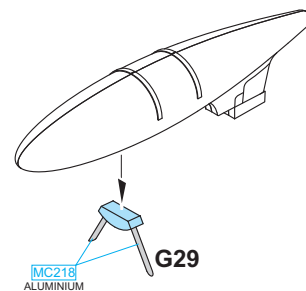
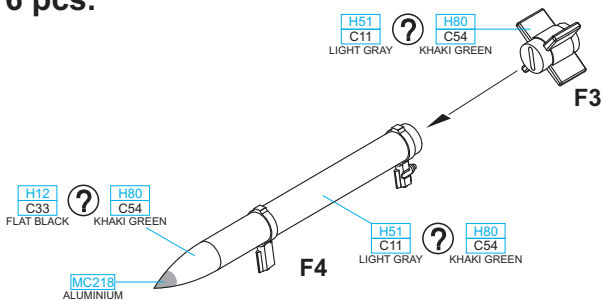
D 6 pcs.

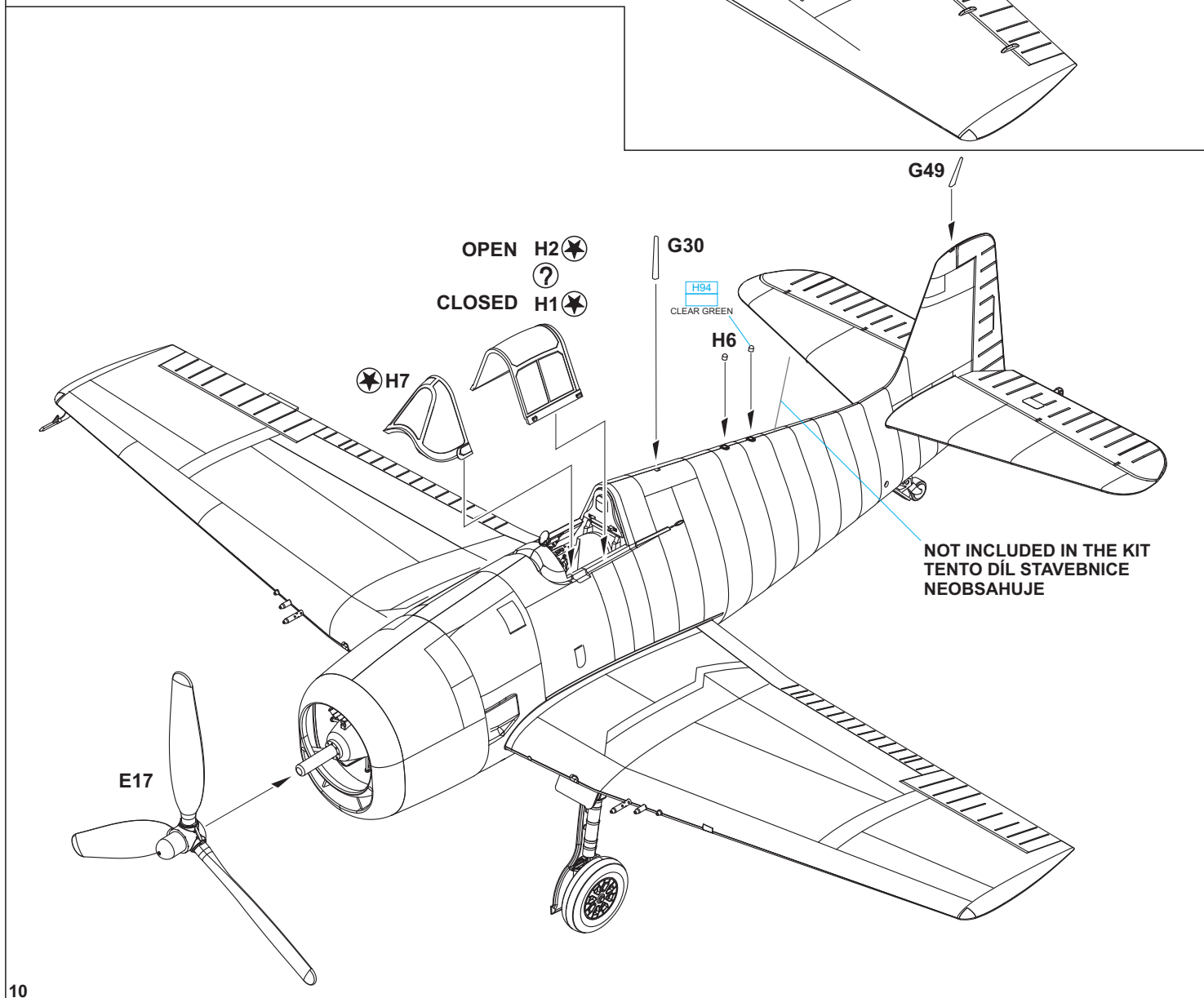
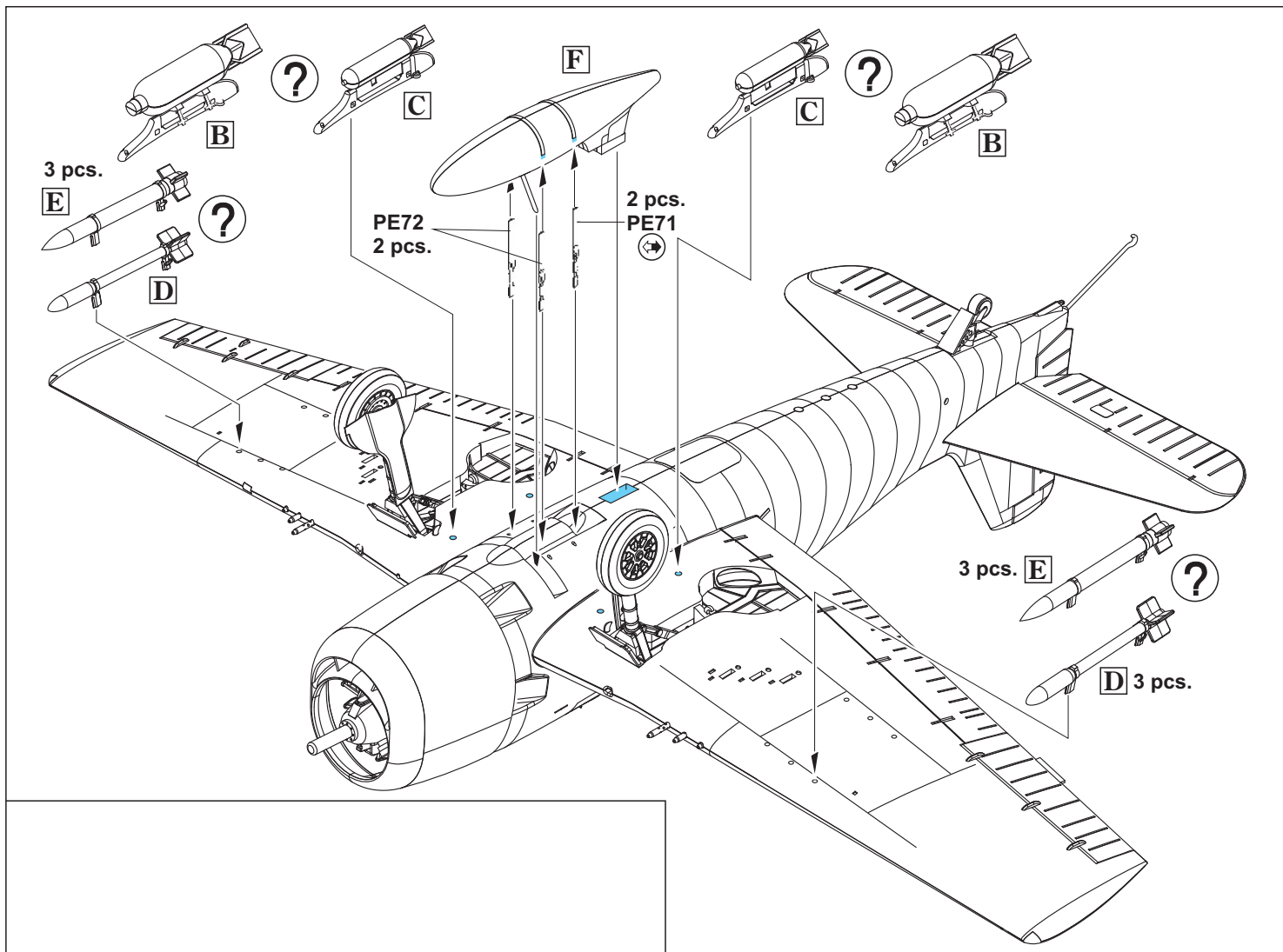

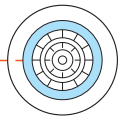
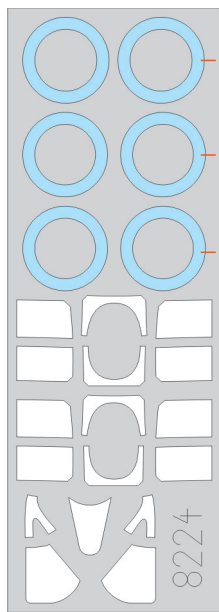
F

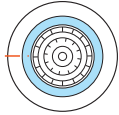
E 6 pcs.

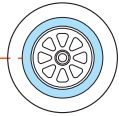

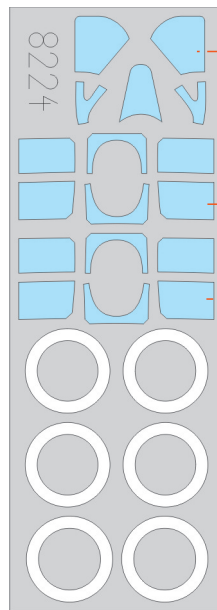
RP1
2 pcs.

G1+ G36
2 pcs.

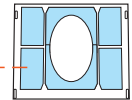
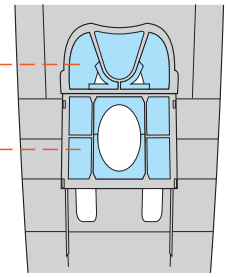
G1+ G11
2 pcs.

H7

H1 - CLOSED

H2 - OPEN

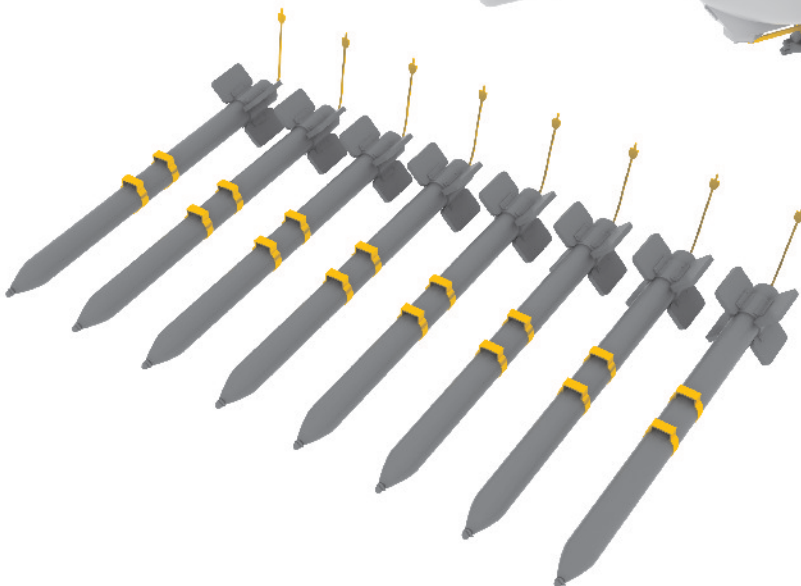
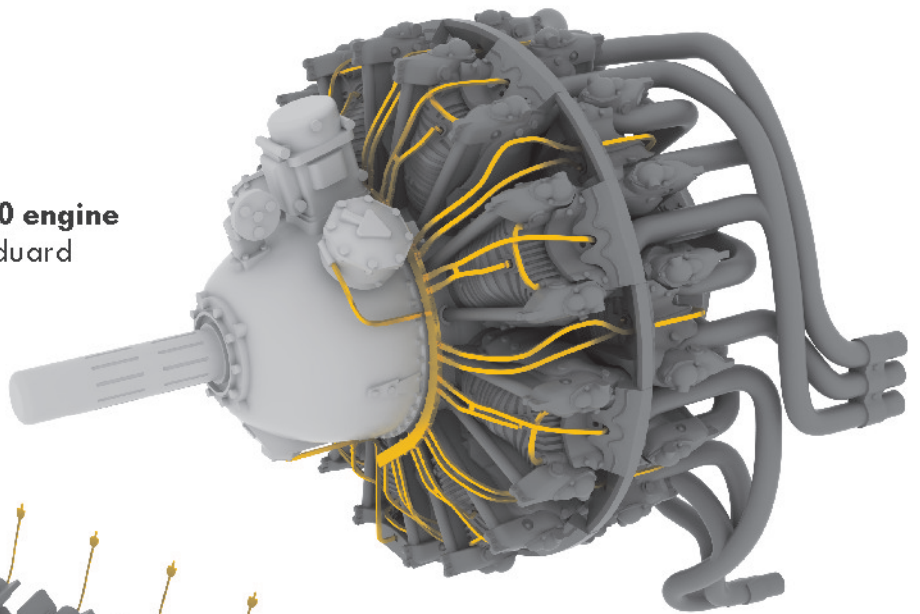

F6F-5 LATE 1/48

BRASSIN ACCESSORIES

648056
R-2800-10 engine
1/48 Eduard

648061
HVAR rockets
1/48

A VF-12 or VBF-12, USS Randolph, May, 1945

This aircraft from Carrier Air Group 12 was photographed onboard the USS Randolph (CV-15). The white geometric identification symbols (so-called 'G symbols') were introduced on the 27th of January, 1945, to standardize the variety of carrier air group markings. The symbols identified the parent carrier. However these markings proved to be hard to remember and difficult to describe on the radio. Therefore a new identification system consisting of one or two letters was ordered on July 27th, 1945. The Randolph took part in combat against Japan from February 10th, 1945 when it participated in an attack on the Tokyo area – the first aircraft carrier attack on the Japanese homeland since the famous Doolittle raid in 1942. On March 11th, she was hit by a Kamikaze while in Ulithi. Within a few days, she was back in service and fought against the Japanese until the end of WW2.

Tento letoun byl vyfotografován na palubě letadlové lodi Randolph (CV-15). Výrazné bílé zbarvení svislé ocasní plochy a křídének bylo rozpoznávacím znakem letadel z paluby Randolphu. Tyto geometrické obrazce, zvané G-symbols, byly oficiálně zavedeny 27. ledna 1945 a používaly se až do 27. července 1945. Poté byly nahrazeny jedniči dvoupísmenným kódem. Důvodem změny byla obtížná zapamatovatelnost a sdělitelnost prostřednictvím vysíláčky. Randolph se účastnil bojů proti Japonsku od 10. února 1945, kdy se stal součástí útoku na Tokyo – prvního útoku na japonské mateřské ostrovy vedeného z paluby letadlových lodí od památného náletu bombardérů plk. Doolittle v roce 1942. Dne 11. března byl v kotvišti v Ulithi zasažen letounem kamikaze. Během několika dní se však zapojil zpět do válečného úsilí, kde setrval až do konce války.

DARK IRON MC214

BLACK H12 33   NAVY BLUE H54 14   YELLOW H4 4   WHITE H11 62

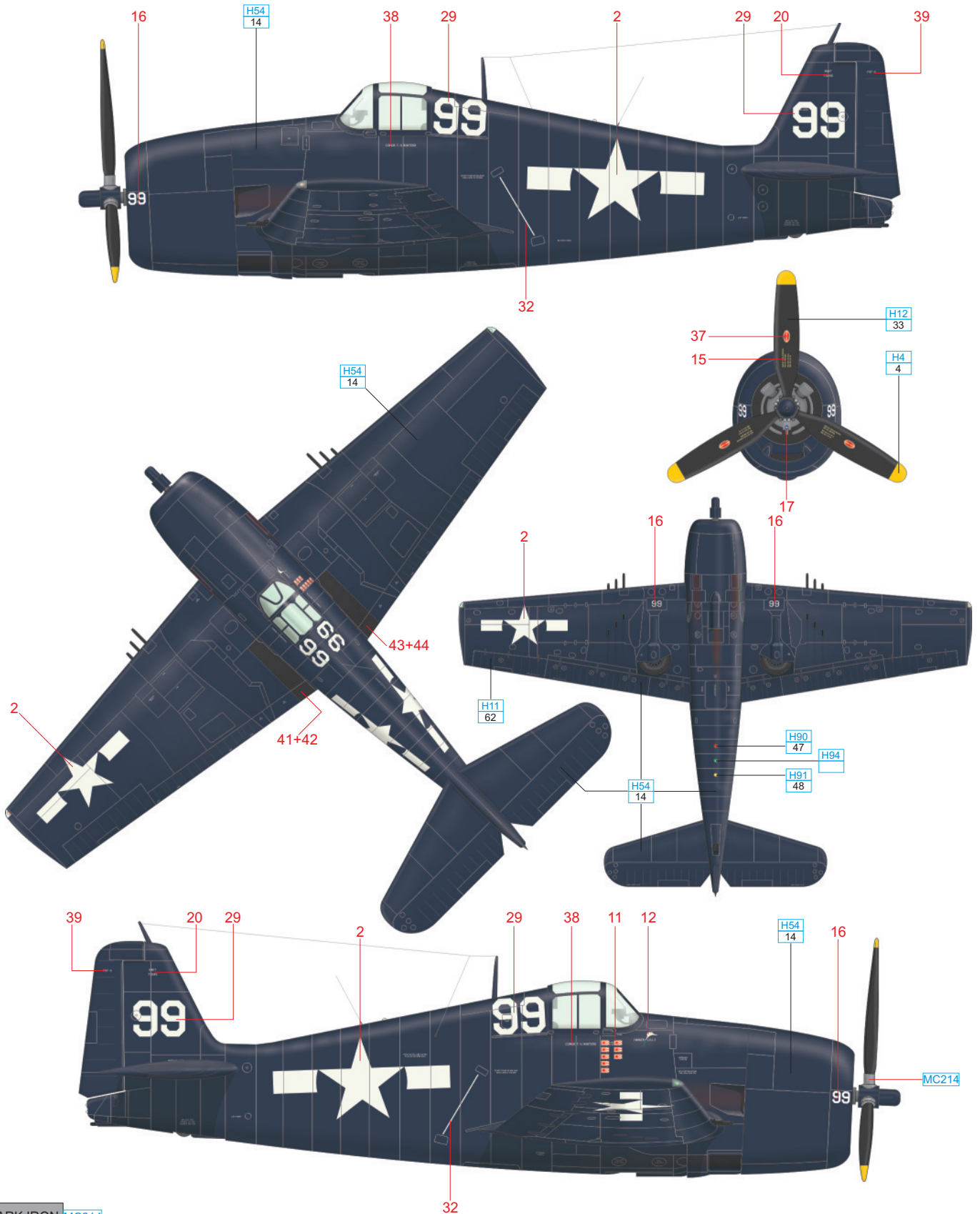
eduard

B LCDR T. Hugh Winters, Jr., VF-19, USS Lexington, late October, 1944

This Hellcat, named 'Hanger Lilly', was flown by LCDR T. Hugh Winters, Jr., CAG-19. Eight killmarks on the fuselage appeared on this Hellcat in late October, just a few days before Winters' last kill. Winters achieved his last victory on November 5, 1944. He destroyed an Oscar fighter over Manila, the Philippines, bringing his score to eight confirmed and one unconfirmed kills.

Na tomto stroji létal fregatní kapitán T. Hugh Winters, Jr., velitel CAG-19. Ten jej pojmenoval Hanger Lilly. Letoun létal v této podobě jen pár dní před tím, než Winters dosáhl svůj poslední sestřel a uzavřel své skóre na osmi jistých a jednom potvrzeném sestřelu. Tím posledním byla japonská stíhačka typu Oscar sestřelená 5. listopadu 1944 nad filipínskou Manilou.

DARK IRON MC214

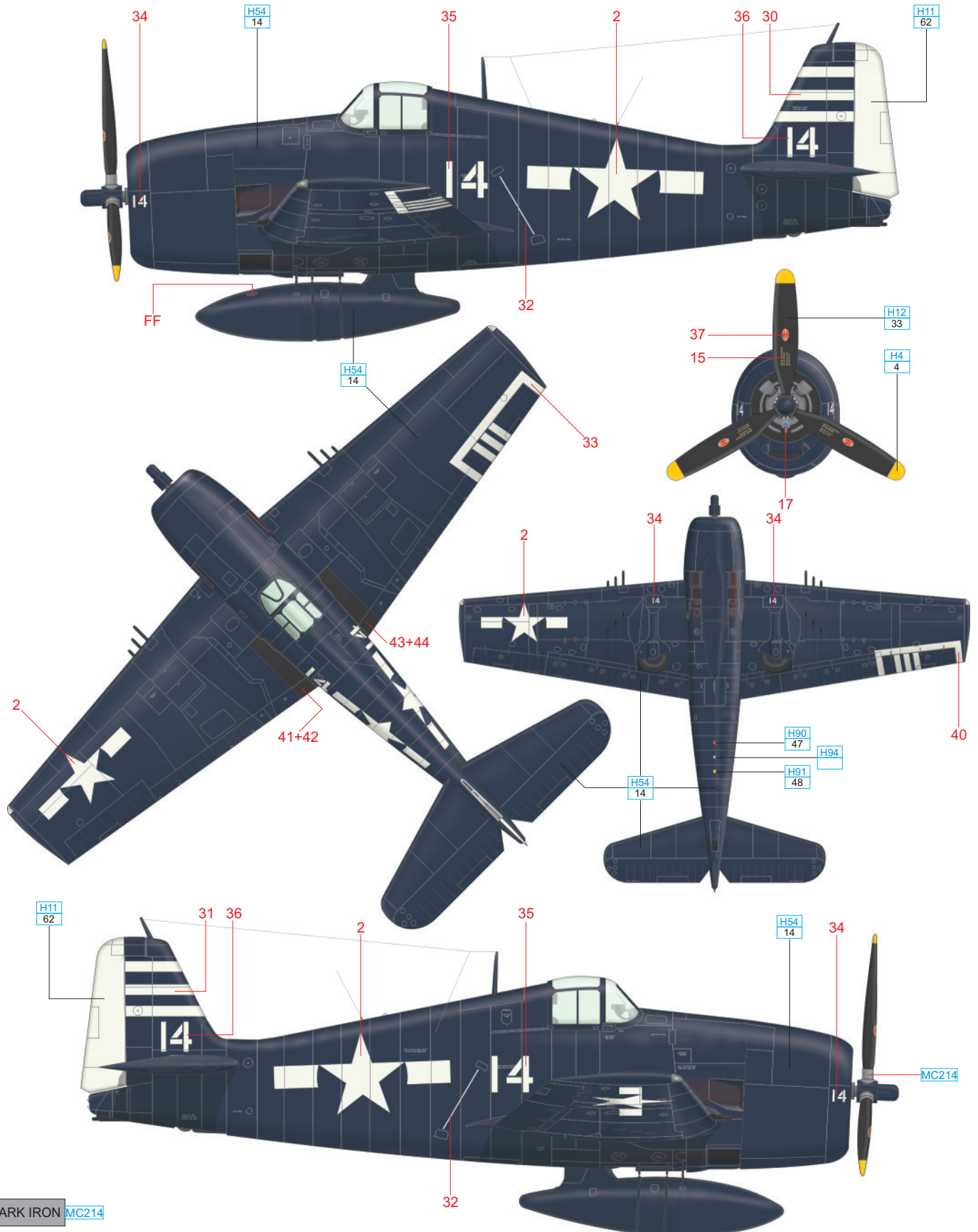
BLACK H12 33   NAVY BLUE H54 14   YELLOW H4 4

eduard

C VF-29, USS Cabot, January – March, 1945

This Hellcat, as well as others in this kit, wears the typical late-war naval camouflage scheme of overall Gloss Sea Blue. The white symbols on the fin and ailerons identify this aircraft as being from the Cabot (CVL-28). These markings, the so-called 'G-symbols', were sprayed on the aircraft using templates, often not very carefully. The Cabot took part in the war against Japan till March, 1945 when she was sent to the States for overhaul. She survived a Kamikaze attack on November 25th, 1944 and lost 62 men, killed or injured. Carrier Air Group 29 flew from Cabot's deck from October 1944 to April 1945.

Tento Hellcat z VF-29, stejně jako další stroje nabízené v této stavebnici, nese typické kamuflážní schéma této fáze konfliktu v Pacifiku, tvořené lesklou tmavě modrou barvou na všech plochách. Bílé symboly na svislé ocasní ploše a křídélkách označovaly příslušnost letadel k CVL-28 Cabot. Toto označení, tzv. G-symboly bylo na letouny stříkáno dle šablon, mnohdy poměrně nedbale. Lehká letadlová loď Cabot (CVL-28) se podílela na bojích proti Japonsku až do března 1945, kdy byla odeslána do Spojených států ke generální opravě. Přestála též zásah kamikaze dne 25. listopadu 1944, který zranil či zabil 62 mužů osádky. Letecká skupina 29 působila z její paluby od října 1944 do dubna 1945.

DARK IRON MC214

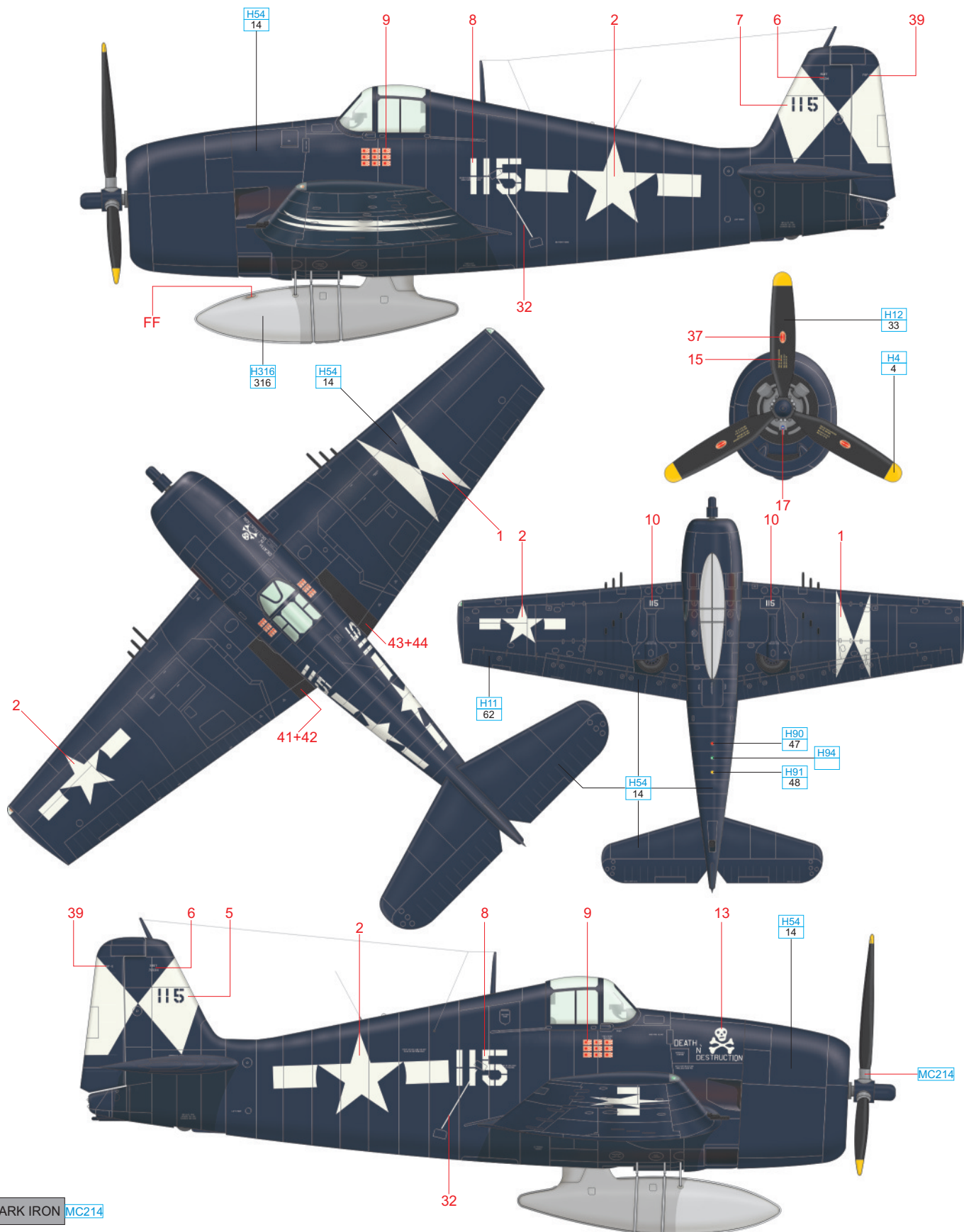
BLACK H12 33   NAVY BLUE H54 14   YELLOW H4 4   WHITE H11 62

eduard

D White 115, 'Death and Destruction', BuNo 72534, ENS Donald McPherson, Bill Kingston, Jr., and Lyttleton Ward, VF-83, USS Essex, May 5th, 1945

From the end of January, 1945, US Navy aircraft in the Pacific carried striking geometric symbols. Markings such as the hourglass belonged to aircraft of the USS Essex. White 115 also had an emblem consisting of a skull and crossbones and the inscription 'Death and Destruction'. The victory tally painted on the cockpit sides possibly includes the total of the pilots that flew the plane. White 115 was mostly flown by Ensigns Donald McPherson, Bill Kingston, Jr., and Lyttleton Ward, downing three Alfs and one Oscar during one of the most concentrated Kamikaze attacks on TF-58 ships on May 4th, 1945. During this event, Ward attained ace status.

Od konce ledna 1945 nesly stroje amerického námořnictva v Pacifiku výrazné geometrické symboly. Symbol „přesýpacích hodin“ patřil strojům letadlové lodi USS Essex. „Bílá 115“ nesla emblém lebky se zkříženými hnáty a nápis "Death And Destruction" a sestřely pod kabinou, které pravděpodobně reprezentovaly skóre stroje. Letoun byl používán různými piloty, lety na něm absolvovali Donald McPherson, Bill Kingston Jr. a Lyttleton Ward, jen dne 4. května 1945 během jednoho z největších útoků pilotů Kamikaze na plavidla TF-58 na tomto stroji dosáhl tři sestřelů strojů „Alf“ a jednoho sestřelu „Oscara“ a zároveň i statutu esa.

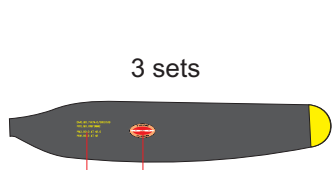
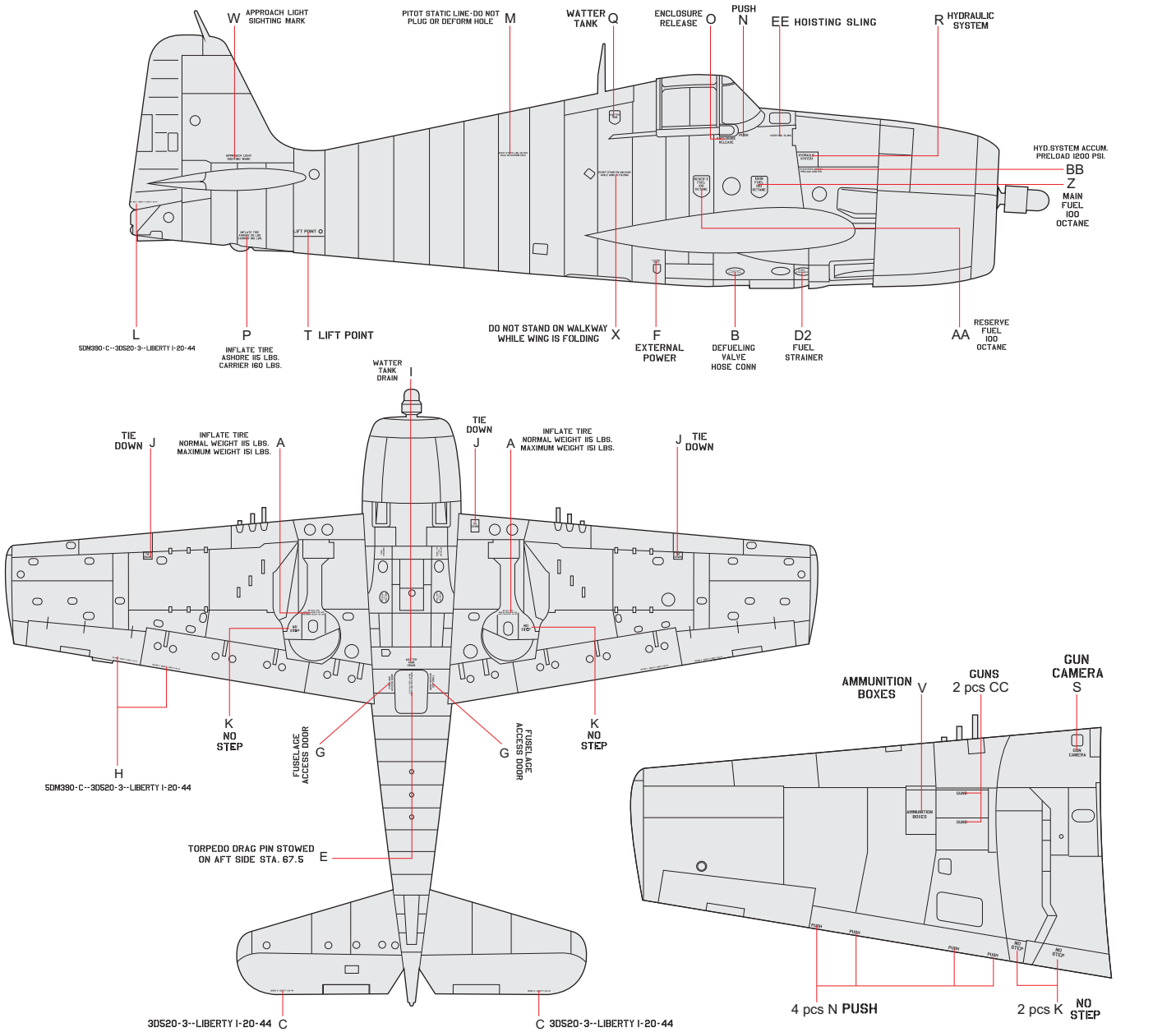

DARK IRON MC214

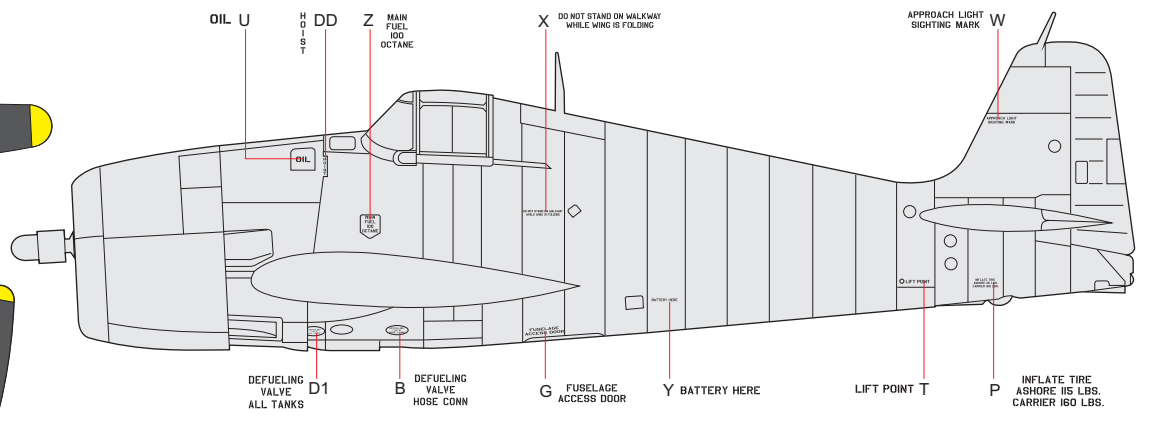
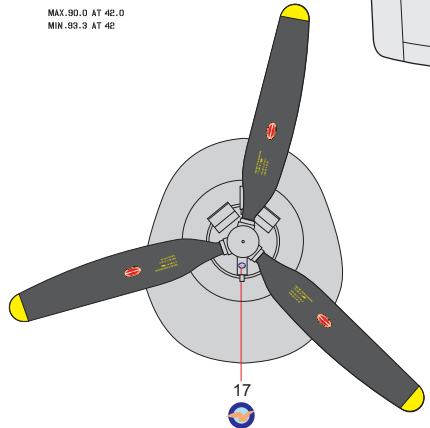
BLACK H12 33   NAVY BLUE H54 14   YELLOW H4 4   WHITE H316 316

eduard

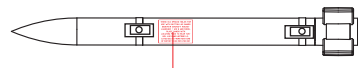
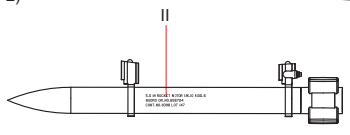

DWG. NO. 7147A-0/SKG IS19
MFG. NO. RMF388C
MAX. SO. D AT 42.0
MIN. SO. 3 AT 42

F2, F4 (F1, F2) 6 sets

S.O IN ROCKET MOTOR MK.10 MOD. 6
BUORD DR. NO. 656724
CONT. NO. 1059 LOT 147

THESE 6 Ø SPACED HOLES FOR USE WITH BOTTOM LUG BANDS 50276 IN AIRCRAFT ROCKET LAUNCHED MARK 8 AND MODS. PLACE BANDS WITH LOCATING PINS TO REAR TAIL LUG BAND AND PINS 10-11 CALIB. SO. 75 FROM REAR END OF MOTOR TO BE RETIATED 90°

AMM LOT NO RMDA-IS17-HA-54
CODE 5.00 710-0600-J
USE UP TO 120 F ONLY

